

Prof. dr. sc. Milojko Čišić (Mostar, 2. srpnja 1920. – Austrija, 23. prosinca 1986.)

Prof. dr. sc. Milojko Čišić bio je ugledni diplomirani elektroinženjer, sveučilišni profesor, dekan i rektor. Rođen je u Mostaru 1920. godine, gdje je završio osnovnu školu i potom gimanziju 1938. godine. Iste je godine upisao studij elektrotehnike na Tehničkom fakultetu u Beogradu, gdje je studirao do izbijanja Drugog svjetskog rata 1941. godine. Nakon rata nastavio je studij elektrotehnike na Tehničkom fakultetu u Zagrebu, gdje je diplomirao u ožujku 1948. godine na odjelu za jaku struju. U prosincu 1958. godine upisao je trosemestralni poslijediplomski studij iz područja nuklearne fizike i reaktorske tehnike, a izvođači studija bili su Elektrotehnički fakultet u Zagrebu i Institut Ruđer Bošković u Zagrebu. Na Institutu Ruđer Bošković je 4. ožujka 1960. godine obranio svoj poslijediplomski rad izrađen pod mentorstvom prof. dr. sc. Tome Bosanca i pritom pred komisijom položio ispite iz četiri kolegija. Na temelju tog poslijediplomskog rada, na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu priznat mu je magistarski rad naslova *Nuklearni proračun reaktora tipa PWR za propulziju broda* dana 27. travnja 1962. godine te je time stekao akademski stupanj magistra znanosti. Izradu doktorske disertacije prijavio je na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu 1963. godine, a doktorsku disertaciju naslova *Određivanje veličine izgradnje električne centrale na brodovima, posebno na brodovima s nuklearnom propulzijom*, izrađenu pod mentorstvom prof. dr. sc. Hrvoja Požara, obranio je 28. prosinca 1965. godine.

Tijekom 1941. godine radio je u termoelektrani Mostar do zatočenja u Italiji, a nakon rata se zaposlio u kombinatu *Borovo* u Borovu kao konstruktor. Početkom 1948. godine zaposlio se u brodogradilištu *Split* u Splitu na poslovima šefa energetike, šefa elektroradionice i šefa elektroodjela. Glavna preokupacija mu je bilo uvođenje izmjeničnog elektroenergetskog sustava na brodove, u suradnji s poduzećem *Rade Končar* iz Zagreba. Na novoosnovanom Elektrotehničkom fakultetu u Splitu, Sveučilišta u Zagrebu, zaposlio se 1960. godine i odmah je izabran u znanstveno-nastavno zvanje docenta na Katedri za osnove elektrotehnike. Na istoj je katedri, u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora izabran 1966. godine, a u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora 1971. godine.

Na Elektrotehničkom fakultetu u Splitu (FESB Split – Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu od 1971. godine) bio je biran na razne dužnosti, a naznačajnije su: šef Odjela za elektroenergetiku, predsjednik Savjeta fakulteta, prodekan u tri mandatna razdoblja (1964. – 1966. ; 1972. – 1974. ; 1974. – 1976.) i dekan u dva mandatna razdoblja (1968. – 1970. ; 1970. – 1972.). Rektor Sveučilišta u Splitu bio je od 1. listopada 1984. godine do nenadane smrti 23. prosinca 1986. godine. Preminuo je u vlaku na području Austrije kada se, obavljajući rektorsku dužnost, vraćao iz Beča u Split. Na posljednjem ispraćaju prof. dr. sc. Milojka Čišića na splitskom groblju Lovrinac 7. siječnja 1987. godine bili su prisutni svi rektori jugoslavenskih sveučilišta i svi dekani fakulteta Sveučilišta u Splitu. Toliki ugled je stekao svojim cjeloživotnim radom i time što je kao rektor bio predsjednik Predsjedništva Zajednice univerziteta Jugoslavije i predsjednik Predsjedništva Zajednice sveučilišta Hrvatske.

Na matičnom fakultetu je držao predavanja iz *Osnova elektrotehnike I*, *Osnova elektrotehnike II* i *Osnova elektroenergetike* te je za te predmete objavio udžbenike i za njih je bio izabran. Osim toga, bila su mu višekratno povjerena predavanja iz predmeta *Električni strojevi i uređaji* te iz predmeta *Elektromehanika*. Petnaest godina je bio honorarni profesor Mornaričke visoke škole u Splitu za predmete *Osnove elektrotehnike* i *Brodsko elektrotehnika*. Na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu, pod njegovim mentorstvom je izrađen i obranjen jedan magistarski rad 1981. godine i jedna doktorska disertacija 1986. godine.

Od 1955. do 1961. godine bio je sekretar jugoslavenskog tehničkog odbora TC-18 za električne instalacije na brodovima u Jugoslavenskom elektrotehničkom komitetu IEC. Boravio je duže vrijeme na studijskim putovanjima u Engleskoj, Njemačkoj, Švedskoj i Italiji vezano za problematiku projektiranja električnih instalacija na brodovima i uvođenja izmjeničnog elektroenergetskog sustava na brodove. Sudjelovao je na više međunarodnih kongresa, od kojih su se neki od njih bavili problematikom brodskih nuklearnih reaktora i nuklearnog pogona broda, te na više savjetovanja o unaprjeđenju brodogradnje. Jedan je od osnivača Saveznog stručnog odbora ETAN u pomorstvu u Zadru, gdje je 22 godine bio sudionik i autor radova na svim godišnjim skupovima. Osim u zbornicima radova ETAN u pomorstvu, stručne i znanstvene radove objavio je u časopisima *Brodogradnja*, *Pomorski zbornik*, *Elektrotehnika* i *Pomorstvo*. Objavio je mnoštvo znanstveno-popularnih članaka u *Vjesniku*, *Slobodnoj Dalmaciji* i *Nedjeljnoj Dalmaciji* te je održao mnoga predavanja za opću populaciju. Njegov interes nije bio ograničen samo na elektrotehniku, nuklearnu i solarnu energiju, znanost i obrazovanje, već je s jednakom strašću govorio o budućnosti, francuskoj glazbi i o violini.

Bio je i vrlo aktivni društveno-politički djelatnik. Između ostalog, do 1975. godine je bio član predsjedništva Savezne konferencije SSRNJ i član Općinske konferencije SSRNH. U razdoblju od 1975. do 1981. godine bio je član predsjedništva Sindikalnog vijeća općine Split, član Društva za proučavanje i unapređenje pomorstva Jugoslavije, predsjednik Komisije za izdavačku djelatnost Sveučilišta u Splitu, član više odbora Sveučilišta u Splitu, član programskog savjeta umjetničkog festivala *Splitsko ljeto*, član programskog savjeta *Muzičke omladine* u Splitu te predsjednik ETAN-a u pomorstvu sa sjedištem u Zadru. Bio je član i potom četiri godine predsjednik žirija za dodjelu nagrada *Slobodne Dalmacije* za umjetnost i znanost. U travnju 1982. godine izabran je za člana Izvršnog vijeća Skupštine općine Split. Odlikovan je ordenom rada II. reda, plaketom Predsjedništva SSRNH te plaketom JRM za zasluge oko osnivanja Mornaričke visoke škole u Splitu.

Bio je erudit, poliglot, popularizator struke i vizionar. Pisao je i govorio njemački, engleski, francuski i talijanski jezik, a služio se češkim, ruskim i španjolskim jezikom. Bavio se prevodenjem kao i problematikom stručne terminologije. Posebno je zanimljiv podatak da je svirao violinu u orkestru Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu. Na svojim je predavanjima studentima prenosio ne samo stručna znanja iz elektrotehnike, već je redovito svoja predavanja obogaćivao vrlo zanimljivim temama iz opće kulture.